

בג"צ 490/15 - אימן טביה נ' משטרת ישראל

בג"צ 490/15 - אימן טביה נ' משטרת ישראל ואח'עליו

בג"צ 490/15

אימן טביה

נגד

1. משטרת ישראל

2. מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

[23.06.2015]

כבוד השופט ע' פוגלמן

כבוד השופטת ד' ברק-ארז

כבוד השופט מ' מזוז

בשם העותר:

עו"ד סובחי מחאמיד

בשם המשיב:

עו"ד פרימן מוריה

עתירה למתן צו על תנאי

פסק-דין

השופטת ד' ברק-ארז:

1. העותר, תושב האזור, מנוע מלהיכנס לשטחי מדינת ישראל. המניעה נובעת, לטענת המדינה, בשל מידע מודיעיני שקיים בעניינו הקושר אותו לעבירות שהייה בלתי חוקית ועבירות רכוש. על רקע זה, העתירה מכוונת להסרת המניעה בכל הנוגע ליכולתו של העותר לקבל היתר כניסה לישראל, וכן לחשיפתם של נהלי המשטרה שמכוחם מוטלת מניעה על כניסתם של תושבי האזור לישראל.

2. בעתירה נטען כי העותר הוא שומר חוק וכי לא רשומה לחובתו כל עבירה או הפרת חוק אחרת שיש בה כדי להגביל את כניסתו לישראל. עוד טוען העותר כי המניעה שחלה עליו מהווה מכשול המכביד עליו לפרנס את משפחתו. במישור העקרוני, העותר טוען כי נהלי המשטרה בכל הנוגע לאמות המידה לאי-הענקתם של היתרי כניסה לישראל לתושבי האזור אינם מפורסמים, וכי בפועל לא נמסר לתושבי האזור מהי הסיבה שבגינה נמנעת כניסתם לישראל. לטענת העותר, התנהלות זו של המשיבים מנוגדת לדין ופוגעת הן במי שכניסתו לישראל נמנעת והן בזכויותיהם של שאר תושבי האזור "נותרים בערפל" באשר לסיבות שבגינן הם יכולים למצוא את עצמם מנועים מלהיכנס לישראל.

3. בהחלטה מיום 29.4.2015 התבקשו המשיבים להגיש תגובה מקדמית לעתירה.
4. בתגובה מטעם המשיבים שהוגשה ביום 16.6.2015 נטען כי יש לדחות את העתירה על הסף. לטענת המשיבים, לעותר קיים סעד חלופי במתכונת של הגשת עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים. המשיבים טוענים על-פי סעיף 15(1) לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000 (להלן: חוק בתי משפט לעניינים מינהליים) בצירוף פרט 12(3) לתוספת הראשונה לחוק זה מוסמך בית המשפט לעניינים מינהליים לדון בעתירות מכוח חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג-2003 (להלן: חוק הוראת השעה) (למעט החלטות לפי סעיפים 13א ו-13ג לו). לטענת המשיבים, בקשתו של העותר לקבלת היתר כניסה לצרכי עבודה מבוססת על סעיף 3ב לחוק הוראת השעה, המסמך את מפקד האזור לתת היתר לשהייה בישראל למטרות עבודה. המשיבים מוסיפים וטוענים כי דין העתירה להידחות על הסף גם בשל אי גילוי עובדות מהותיות לבית המשפט. המשיבים מציינים, בהקשר זה, כי העותר בחר שלא לחשוף את העובדה שהוא הגיש זה מכבר עתירה מינהלית לבית המשפט לעניינים מינהליים בבקשה לקבלת היתר שהייה בישראל וכי עתירה זו נדחתה על הסף בשל אי מיצוי הליכים (עת"מ (י-ם) 20500-01-14 טביה נ' משטרת ישראל (22.10.2014)).
5. המשיבים מוסיפים וטוענים כי דין העתירה להידחות גם לגופה שכן קיים מידע מודיעיני חסוי הקושר את העותר לעבירות של שהייה בלתי חוקית ועבירות רכוש, ומצדיק את מניעת כניסתו לישראל.
6. באשר לטענתו העקרונית של העותר, המשיבים טוענים כי הקריטריונים להגבלת כניסתם של תושבי האזור לתחומי מדינת ישראל על רקע מניעה פלילית מפורסמים באתר של משטרת ישראל. המשיבים אף צירפו לתגובה מטעמם את ה"קריטריונים להגבלת כניסתם של תושבי הרש"פ לתחומי מדינת ישראל על רקע מניעה פלילית" (ניתן למצוא קריטריונים אלה באתר משטרת ישראל בכתובת: <http://www.police.gov.il/portal.aspx?pid=499&mid=56>). בנוסף המשיבים מפנים גם ל"נוהל אבחון והגשת ערר על מניעה משטרתית" של המנהל האזרחי באיו"ש, הנמצא גם הוא באתר משטרת ישראל (בכתובת שצוינה לעיל) והמסדיר את אופן הגשתו של ערר על החלטה למנוע מתן היתר כניסה לישראל בשל מניעה פלילית.
7. דין העתירה להידחות על הסף. בראש ובראשונה הטעם לכך הוא שבכל הנוגע לטענותיו של העותר המופנות לקבלת היתר שהייה בישראל הרי שכפי שצינו המשיבים, קיים לעותר סעד חלופי במתכונת של הגשת עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים, כפי שעולה מסעיף 15(1) בצירוף פריט 12(3) לתוספת הראשונה לחוק בתי המשפט לעניינים מינהליים. סעיפים אלה מקנים לבית המשפט לעניינים מינהליים סמכות לדון בהחלטות של רשות לפי חוק הוראת השעה (למעט החלטות לפי סעיפים 13א ו-13ג לאותו חוק). בענייננו, בקשתו של העותר מבוססת על הפעלת הסמכות לפי סעיף 3ב לחוק הוראת השעה. על כן, הסמכות לדון בעתירה בעניין מסורה גם לבית המשפט לעניינים מינהליים, ומכאן שאין צורך בכך שבית משפט זה ידון בה (ראו: בג"ץ 6753/11 מוחמד נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית (20.9.2011)). משאלה הם פני הדברים, דומה שהעתירה הנוכחית אף אינה המסגרת המתאימה לבירור טענותיו העקרוניות של העותר שביחס אליהן הוא לא הניח תשתית עובדתית מספקת - מן ההיבט של התייחסות למידע שמפורסם על-ידי המשטרה, כמו גם לאפשרות הפתוחה בפניו לפנות לרשויות בעניין לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (אשר כידוע חל גם על מי "שאינו אזרח ישראלי או תושב לגבי מידע בדבר זכויותיו בישראל" (סעיף 12 לחוק זה)).
8. אשר על כן, דין העתירה להידחות על הסף. עם זאת, בנסיבות העניין, אין צו להוצאות. ניתן היום, ו' בתמוז התשע"ה (23.6.2015).